

Forfinet brutalitet

Kristian Blystad, *Fritt etter Goya*, bronse, 2021-24. Fra Kristian Blystad, *Nye skulpturer*, 2024. Foto: Øystein Thorvaldsen

Publisert okt 17 2024 - 07:15

Tradisjonsbæreren Blystad viser seg fra sin mest vitale side, i utstillingen *Nye skulpturer* på Galleri K.

KUNSTANMELDER
ARVE RØD

Under en traust overskrift slår Kristian Blystad fra seg med sensasjonell kraft på Galleri K. «Nye skulpturer» er ikke den mest lokkende formuleringen å klistre over denne samlingen av grovsnekrede skulpturelle utsagn. Men, du verden, for en produksjonsverdi på noe som ved første blick ser ut som en dreven, men nokså hastig og brutalt satt opp gruppe skapninger i treverk. *Nye skulpturer* er like bombastisk og konfronterende i formen og materialbehandlingen som den er elegant og forfinet, nesten sensuell i framstillingen av kropper i fall og svev.

Kristian Blystad, *Slyngende*, bronse, 2021-2024. Foto: Øystein Thorvaldsen

I norsk skulptur har 78-årige Blystad et renommé som tradisjonsbærer; en moderne klassisist som har det kyndige håndverket og den humanistiske tolkningen av menneskekroppen i arbeidets sentrum. Mest kjent er han for framstillingene av abstraherte torsoer og arkaiske kroppsformer i granitt. Arbeidene på K er sånn sett overraskende i sin kantete formforenkling og – tilsynelatende – materielle brutalitet.

Skjønnere vil riktignok kunne anerkjenne tilnærmingen, der saget, tilhagd tømmer og biter av avkapp er skrudd og spikret ihop til dyre- og menneskeskikkelser, fra tidligere perioder i kunstnerskapet. Det er likevel en bemerkelsesverdig vitalitet og friskus i anslaget her, fra en aldrende kunstner. Det angår ikke bare formsikkerheten i den dynamiske tolkningen av skikkelser i bevegelse. Tett innpå, etter lengre tids betraktning og kanskje litt forsiktig berøring, blir det klart at det faktisk ikke er treverk brorparten av skulpturene består av, men uhyre detaljerte bronseavstøpninger av samme materiale. Presisjonsbehandlingen av bronzen gjengir den minste flis og årring i treet, og man faller umiddelbart i tanker om hva dette mon må ha kostet i kroner og øre.

I mange-hundretusenkroners-klassen, er svaret på det. Det er nå på ingen måte det trivielle ved finansielle kostnader som er attraksjonen i *Nye skulpturer*. Slikt bidrar likevel til å understreke den kompromissløse risikoviljen i liv og virke de nye skulpturene bærer vitne om.